

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 25. srpna 2020 senátem složeným z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přísedících soudců Ing. Ivo Kozumplíka a Františka Píterny

takto:

Obžalovaní

A. N. R., nar. XXXXX, státní příslušník XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX, bez zaměstnání, t. č. ve vazbě ve Věznici XXXXX,

a

W. R., nar. XXXXX, státní příslušník XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX, bez zaměstnání, t. č. ve vazbě ve Věznici XXXXX,

jsou vinni, že

dne 13. 2. 2019 ve večerních hodinách si na dosud blíže neustanoveném místě v Jihomoravském kraji obstarali sušené rostliny konopí o hmotnosti 13,8 kg včetně obalu, kdy samotná hmotnost rostlinné hmoty po dosušení činila 11 241 gramů s průměrným obsahem 13,04% účinné látky delta-

9-THC, tedy obsahující 1 465,83 gramů delta-9-THC, které v úmyslu je vyvézt do Rakouska ve třech zavazadlech, v nichž byla rostlinná hmota zabalená v sedmi balíčcích v bílé strečové fólii, naložili do zavazadlového prostoru vozidla TAXI rakouské imatrikulace, tovární značky Toyota Prius Plus, registrační značky XXXXX, které řídil na základě jejich objednávky a dle jejich pokynů A.F.A.A.E.H, nar. XXXXX, a vyrazili z ulice Lanžhotská 67 v Břeclavi z České republiky do Rakouska přes hraniční přechod Břeclav - Poštorná, kde byli ve 23:20 hodin téhož dne stavěni příslušníky Celního úřadu pro Jihomoravský kraj,

příčemž uvedeného jednání se dopustili s vědomím, o jaké látky se jedná a i přesto, že nedisponovali příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami, kdy konopí je omamnou látkou uvedenou v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, zařazenou do Seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, a obsahuje psychotropní látku delta-9-THC, uvedenou v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, zařazenou do Seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách,

tedy

- dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v neoprávněném vývozu omamné látky ve velkém rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo.

Tím spáchali

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a za to se odsuzují

obžalovaný A. N. R.

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let a 10 (deseti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznic **se zvýšenou ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu iPhone včetně plastového průhledného pouzdra, který je uložen v příslušném skladu Policie ČR pod sp. zn. KRPB-37796-99/TČ-2019-060471.

Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění ve výměře **8 (osmi) let**.

obžalovaný W. R.

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let a 10 (deseti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu se zadním krytem s nápisem Mercedes Benz AMG a mobilního telefonu značky Samsung Duos, který je uložen v příslušném skladu Policie ČR pod sp. zn. KRPB-37796-99/TČ-2019-060471.

Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění ve výměře **8 (osmi) let**.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se zabírá rostlinná hmota o hmotnosti 11 232 g umístěná ve 2 papírových pytlech a balíku, která je uložena v režimovém skladu omamných a psychotropních látek PČR Pražákova, Brno.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku. Soud u hlavního líčení vyslechl oba obžalované, dále byl prostřednictvím

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

videokonference vyslechnut svědek A.F.A.A.E.H, byli vyslechnuti svědci P.H., M.Ch. a P.Z., dokazování bylo doplněno čtením úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaného s P.N., rovněž byl k důkazu proveden znalecký posudek vypracovaný znalcem Ing. Jířím Kovářem z oboru elektronika a kybernetika, odvětví elektronika a výpočetní technika, dále byly provedeny listiny.

2. Po provedení uvedených důkazů a jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech soud dospěl k jednoznačným závěrům. Především při skutkových zjištěních vycházel z objektivních listinných podkladů, na tomto místě soud odkazuje na protokol o zjištěném podezření z porušení právních předpisů sepsaný Celním úřadem pro Jihomoravský kraj, příslušné úřední záznamy týkající se zatavení vozidla hlídkou celní správy, úřední záznamy dokumentující aktivitu policie po jejich přivolání na místo, dále protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků, jehož předmětem je popis prohlídky automobilu značky Toyota Prius, a to včetně pořízené fotodokumentace, související protokoly o zadržení řidiče automobilu a dvou osob, které ve vozidle cestovaly - jedná se o obžalované, protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, jehož předmětem jsou balíky s rostlinnou hmotou umístěné v cestovním kufru a dvou plastových pytlech. Z uvedených důkazů bylo zcela jednoznačně zjištěno, že předmětného dne v nočních hodinách příslušníci celní správy zastavili osobní motorové vozidlo značky Toyota, kdy se jednalo o taxi rakouské imatrikulace, a to v blízkosti hranic s Rakouskem, konkrétně na bývalém hraničním přechodu Poštorná. Pokud jde o osoby nacházející se ve vozidle, jednalo se o řidiče jménem A.F.A.A.E.H, který měl u sebe řidičský průkaz, pas a doklady k automobilu, dále v autě cestoval obžalovaný R., jehož totožnost byla zjištěna s odkazem na nalezené oprávnění k pobytu na území Rakouska, pokud jde o třetí osobu, která u sebe neměla žádné osobní doklady, bylo posléze zjištěno, že se jedná o obžalovaného R.. V zavazadlovém prostoru vozidla se nacházel cestovní kufr, který obsahoval pět balíčků omotaných strečovou fólií čiré barvy, kdy pod strečovou fólií byly vidět plastové sáčky se samouzavíracím mechanismem červené barvy a v nich rostlinnou látku zelené barvy. Dále byly v zavazadlovém prostoru vozu dva plastové pytle, v každém z nich byl nalezen balíček omotaný strečovou fólií čiré barvy, kterou prosvítal v jednom případě zelený plastový pytel na odpadky, v druhém případě plastový pytel černé barvy. Balíky obsahovaly rostlinnou hmotu. Konkrétní rozměry jednotlivých balíčků a jejich hmotnost jsou patrné jednak ze zmíněného protokolu o ohledání místa činu včetně pořízené fotodokumentace, jednak z příslušných úředních záznamů. Dále soud odkazuje na odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, jehož předmětem je rozbor zajištěné rostlinné hmoty, kdy z příslušných podkladů vyplývá, že hmotnost rostlinné hmoty po dosušení činila 11 241 gramů, přičemž s odkazem na zmíněné odborné vyjádření bylo zjištěno, že rostlinná hmota v sedmi balících obsahuje chemickou sloučeninu delta-9-tetrahydrocannabinol. Z podkladů vyplývá, že po provedení homogenizace reprezentativního vzorku rostlinného materiálu a provedení kvantitativní analýzy bylo zjištěno, že rostlinná hmota obsahuje průměrně 13,04 % THC, přepočteno na hmotnost rostlinného materiálu to představuje 1 465,83 gramů THC.
3. Z uvedeného je pak jednoznačně zřejmé, že předmětné noci obžalovaní cestovali ve vozidle taxi rakouské imatrikulace řízené rakouským taxikářem, vozidlo se pohybovalo z České republiky ve směru do Rakouska, bylo celníky zadrženo v podstatě přímo na hraničním přechodě. Ve vozidlech byla nalezena rostlinná hmota, kdy následně bylo bez pochybností zjištěno, že se jedná o látku obsahující účinnou látku THC ve shora rozvedeném množství.
4. K vlastnímu průběhu kontroly ze strany celních orgánů soud vedle již zmíněných úředních záznamů odkazuje také na úřední záznam o podaném vysvětlení, který byl sepsán s P.N., jehož tvrzení soud považuje za zcela hodnověrná, mají oporu v již zmíněných úředních záznamech a protokolech sepsaných s celním úřadem či případně policií, když současně nebylo zjištěno nic, co by jakýmkoli způsobem znevěrohodňovalo osobu P.N., když nebylo zjištěno, že by měl jakýkoli vztah k předmětu šetření či k osobám, jichž se tato trestní věc týká. P.N. zejména uvedl, že byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

vedoucím hlídky mobilního dohledu Celního úřadu pro Jihomoravský kraj, popisoval zastavení vozidla Toyota Prius na bývalém hraničním přechodu Poštorná ve směru na Rakousko. Vozidlo řídil E.H., spolucestujícími byli R. a R.. K dotazu, zda ve vozidle vezou jakékoli zboží podléhající spotřební dani, řidič i spolucestující odpověděli, že nic takového nevezou. Při celní kontrole vozidla, kdy řidič otevřel kufr vozidla, byla objevena tři zavazadla, která řidič vyjmul z kufru a položil na zem. Svědek popsal obsah uvedených zavazadel v souladu s tím, co je uvedeno v již zmíněném protokolu o ohledání místa činu, kdy hovořil o zelené sušené rostlinné látce zabalené v bílých strečových fóliích, a to ve dvou pytlech, hovořil také o kufru, který obsahoval pět balíčků zelené rostlinné látky zabalené v bílé strečové fólii. Zmínil, že ze zavazadel byl cítit typický zápach marihuany, stejně jako z interiéru vozidla. Řidič k dotazu uvedl, že jede z Břeclavi z ulice Lanžhotská č. 67, což potvrdil údajem z navigace, na niž měl nastavenou cestu z Břeclavi do Vídně. Následovalo provedení orientační zkoušky narkotestem na přítomnost omamných látek, který reagoval pozitivně na marihuanu. Ke zboží, jež bylo nalezeno ve vozidle, se nikdo nechtěl přihlásit. Řidič tvrdil, že zavazadla patří dvojici cestujících, cestující naopak prohlásili, že nastoupili do vozidla bez zavazadel.

5. Jak již bylo uvedeno, tvrzení P.N. nejenže koresponduje s příslušným protokolem vypracovaným celním úřadem a s úředními záznamy včetně protokolu o ohledání místa činu, je ale také v souladu s protokolem o ohledání věci, kterou byla navigace nalezená ve zmíněném osobním automobilu, z něhož se zjišťuje, že před vídeňskou adresou byla zadána právě adresa Břeclav, Lanžhotská 67, což odpovídá i pořízené fotodokumentaci. Výpověď N. odpovídá také obsahu úředního záznamu sepsaného celníky ve vztahu k provedení stěru na horních končetinách obžalovaných a použití příslušného testu na přítomnost cannabisu s pozitivním záchytem.
6. Pokud jde o vlastní aktivitu ze strany obžalovaných a jejich vztah k zajištěné marihuaně, oba obžalovaní tvrdili, že se záležitostí nemají nic společného a že se jedná o věc, kterou vyřizoval ten druhý z nich. Obžalovaný R. u hlavního líčení vypovídal, že bydlel poslední dobou u obžalovaného R., byl jakýmsi jeho poskokem, posluhoval mu. S vlastní záležitostí, při které byl zadržen, nemá nic společného. Tvrdil, že mu zavolał R., aby se dostavil k němu do bytu s tím, že pojedou někam dvě hodiny a pak se vrátí zpátky, cíl cesty mu nesdělil a neuvedl ani, z jakého důvodu tam pojedou, kdy později obžalovaný tvrdil, že měli jet navštívit blíže neurčenou osobu. Obžalovaný R. uvedl, že mu R. nesdělil, že jedou nakupovat marihuanu, pouze mu slíbil, že mu koupí krabičku cigaret. Také mluvil o tom, že obžalovanému R. najde byt, zaplatí mu nájemné. Na žádost tedy obžalovaný R. přistoupil. Doplnil, že nevěděl, že jedou do České republiky, neměl s sebou žádné doklady. Před domem stálo taxi, které R. přivolal, kdy s taxikářem se zřejmě znal, což R. usoudil z toho, jakým způsobem se přivítali. Při cestě R. telefonicky hovořil s nějakým mužem, kdy používal jméno T., muž mu poslal adresu, kterou následně R. taxikáři ukázal a ten ji přepsal do navigačního zařízení. Na uvedené místo pak přijelo auto žluté barvy, v němž seděla mladá blondýnka a dva muži. Oba obžalovaní vystoupili z vozidla, jeden z mužů vytáhl malé množství marihuany, které R. kontroloval, bavili se o ceně a kvalitě. Na fakt, že se na místě objevila marihuana, R. nijak nereagoval, R. se na to neptal, nijak se o tom nebavili. Po chvíli přijelo další vozidlo, do něhož R. s těmi lidmi nasedl, R. v taxíku jel pak za nimi. Na místě R. požádal R., aby zůstal sedět v autě, on sám šel do nějakého bytu, asi po půl hodině vyšel z domu a měl u sebe kufr a menší igelitovou tašku, obě zavazadla dal do kufru taxíku. Byla cítit intenzivní vůně marihuany. Pak přešli k dalšímu domu, do něhož R. vešel a zůstal v něm přes dvě hodiny, poté vyšel ven s černou igelitkou, kterou dal rovněž do kufru. Následně se už měli vracet. Na hranicích byli zastaveni policií, taxikář byl nervózní, ohledně zboží v zavazadlovém prostoru tvrdil, že jde o zboží R., což R. před policií popřel a tvrdil, že se jedná o věci R.. Začali se dohadovat, taxikář uvedl, že zavazadla patří klientům. Obžalovaný R. dále tvrdil, že během této doby se s R. dohodli, že budou tvrdit, že do České republiky přijeli za nákupem oblečení a kebabu, kdy v tomto smyslu také vypovídal. Pravdivou verzi údajně uvádí až nyní před soudem. Doplnil, že ve věznici mu R. posílal dopisy, kdy ho vyzýval,

aby nemluvil pravdu, nabízel mu finanční prostředky, tvrdil, že mu pošle peníze a cigarety. Podle R. se R. snažil podplatit či podplatil spoluvězně, aby svědčili v jeho prospěch, uhradil vysoké finanční částky přítelkyni P.H. a matce P.Z..

7. V přípravném řízení popisoval události zhruba shodně, kdy pouze doplnil, že v době, kdy již věc řešili celníci a následně policie, se s R. dohodli, že budou společně tvrdit, že zboží je taxikáře.
8. Následně u hlavního líčení obžalovaný R. doplnil, že věděl, že R. prodává marihuanu, ví, že je dealerem drog a drogy prodává. V bytech, které užíval, viděl obžalovaný R. marihuanu v kilogramech. Dále doplnil, že v Rakousku žil společně s R. a ten ho také živil.
9. Pokud jde o obžalovaného R., ten odkazoval na výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že R. s ním bydlel v jednom bytě ve Vídni po dobu asi 1,5 roku, nechtěl mít svou vlastní adresu a bydliště, proto ho R. ubytoval u sebe. Bydlela tam také přítelkyně R.. V minulosti se stalo, že v bytě našla kriminální policie půl gramu marihuany, která patřila R.. R. prodával marihuanu. R. nicméně R. požádal, aby vzal záležitost na sebe, což R. udělal. Doplnil, že zhruba dva dny před odjezdem do České republiky po něm R. žádal půjčit 5 tisíc euro s tím, že za týden vrátí o 2 tisíce euro víc, s tím R. souhlasil. R. pak navrhl výlet do České republiky, kdy tvrdil, že do Česka opakovaně cestuje a ještě ho nikdo nekontroloval, v tom, že nemají doklady, neviděl problém. R. se ho nemohl zbavit, a proto souhlasil. R. tvrdil, že v Česku navštíví pár kamarádů, udělají si výlet a podívají se po trzích. Odjeli taxíkem z hlavního nádraží, kdy v ČR zastavili u nějaké budovy vedle hřbitova, R. se telefonicky s někým domlouval a řekl, že na někoho čekají. Dojelo auto, ze kterého vystoupil silnější muž, s ním R. venku hovořil, kdy R. zůstal v autě. Později i s taxikářem z auta vystoupil, všiml si, že s R. hovoří dva muži, jedním z nich byl T., kterého znal z dřívějšíka. Taxi společně s oběma obžalovanými jelo následně za jejich autem, kdy zastavili u nějakého domu, do něhož s dalšími muži vešel R., kdy R. zůstal s taxikářem zhruba dvě hodiny v autě. Posléze vyšli z domu se třemi zavazadly, které i za pomoci R. umístili do kufru. Věci ničím nepáchly. R. řekl R., že jsou to věci jeho přítelkyně. Pak byli na cestě do Vídně zastaveni policií, kdy v tom okamžiku R. R. v afghánském jazyce řekl, že vezou marihuanu. Taxikář sdělil policistům, že zavazadla jsou zákazníků. R. následně požádal R., aby řekl, že dojeli z Vídně vlakem a šli do nějakého místa, kde koupili oblečení a později kebab, tam potkali uvedeného taxikáře. Dohodli se, že budou svědčit proti taxikáři.
10. V přípravném řízení opakovaně odkazoval na jakýsi blíže neustanovený program či aplikaci, která má být nainstalována v mobilním telefonu R., prostřednictvím které by bylo možné zajistit důkazy, z nichž by vyplynulo, že R. s věcí nemá nic společného. U hlavního líčení pak osvětlil, že mu údajně měl ve věznicí, když měli možnost spolu hovořit, R. sdělit, že vše, co se událo od doby, kdy se vydali na cestu, má nahráno na videu. R. dále doplnil, že on sám do České republiky jet nechtěl, byl ze strany R. opakovaně přemlouván, R. na něj naléhal a prosil, proto jel R. s ním. R. mu nabízel, že uvidí Českou republiku, proto jel. Jednalo se o jeho první cestu mimo Rakousko. Doplnil, že vyrazili mezi sedmou a půl osmou večer s tím, že budou brzy zpátky. Pokud jde o peníze, které R. půjčil, nevěděl, na co R. peníze potřebuje a ani se ho na to neptal. Doplnil, že R. měl vždy peníze, nikdy nebyl bez peněz. Má v Rakousku hodně známých, pomohl i R., když měl psychické problémy, zavedl ho k lékaři. Dále doplnil, že v rámci výkonu vazby R. nic nekupoval ani nedával, nic mu neposílal.
11. Z rozvedených výpovědí obžalovaných je zřejmé, že oba popírají svou aktivní účast na zajištění či nákupu a snaze převézt sušenou rostlinnou hmotu do Rakouska. Obžalovaný R. stejně jako obžalovaný R. shodně tvrdí, že se jednalo o aktivitu toho druhého z obžalovaných, že byli pouze požádáni, aby druhého doprovodili na cestě, o jejímž konkrétním cíli ani důvodu neměli žádnou informaci. Jako zásadní se tak soudu jeví obsah výpovědi řidiče taxislužby, který oba obžalované

vezl, svědek A.F.A.A.E.H byl vyslechnut prostřednictvím videokonference. U hlavního líčení v rámci své výpovědi uvedl, že obžalované vezl od hlavního nádraží, kde nastoupili, měli již s sebou kufr, nicméně nebyl si jist, zda se jednalo pouze o jeden kus zavazadla či dva kusy, rovněž nedokázal uvést, kdo konkrétně kufr nesl. Jeli do České republiky, kdy ulici svědek neznal, zadal adresu do navigace, a to poté, co mu ji ukázal obžalovaný R. na mobilu. Přijeli na zelenou plochu blízko hřbitova, kdy svědek trval na tom, že jeden z pasažérů musí zůstat ve voze, ve voze zůstal obžalovaný R., zatímco obžalovaný R. odešel s kufrem, kdy možná šel do nějaké budovy. Svědek si nevzpomněl, zda na místě byla ještě nějaká další auta. Zhruba po hodině a půl se obžalovaný vrátil, nesl kufr a sáčky, blížil se k autu pěšky, kdy byl přivezen někým poměrně daleko od auta svědka. Krátce před hranicí bylo taxi zastaveno červeným světlem, policie otevřela auto, všechno silně zapáchalo. Svědek uvedl, že zavazadla jsou zákazníkům, nicméně oba řekli, že jim věci nepatří. Svědek policii uvedl, že s nimi nemá nic společného.

12. V přípravném řízení svědek podrobně popisoval, že krátce před osmou hodinou večerní k němu přišli dva lidé na místo pro taxíky před hlavním nádražím ve Vídni s tím, že chtějí odvézt do Čech. Dojednali cenu. Osoby měly s sebou jedno zavazadlo, naložily si ho samy. Uložil do navigace místo, kam chtěly jet, navigace ukazovala z Vídně 1 hodinu a 10 minut. Na místo za nimi přijelo vozidlo značky Opel Zafira, pak vozidlo následovali. Později z vozidla vystoupily dvě osoby, řidička byla žena blondýna, dále byl v autě muž silnější postavy. Za Opelem jeli asi 15 – 20 minut. Na místě, kde Opel zastavil a jeho posádka vystoupila, vystoupili také zákazníci, vzali kufr. Asi po 1,5 – 2 hodinách se všichni vrátili, měli kufr a nějaké igelitky, sami si je naložili do vozidla. Oba opět nasedli do auta a řekli mu novou adresu, kterou svědek zadal do navigace, byla ve Vídni. Cestou ještě na českém území poblíž nějakého hotelu bylo auto zastaveno policií. Policisté se zeptali na zavazadla v kufru, kdy řidič uvedl, že jde o zavazadla klientů, ti s tím nicméně nesouhlasili. Z kufru vycházel zápach. Osoby, které taxikář vezl, nezná, předtím je nikdy neviděl. Muži si cestou povídali, ale nerozuměl jim. Doplnil, že adresu na území České republiky mu jeden z mužů předložil napsanou v mobilu, svědek si ji přepsal do navigace.
13. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že mnoho detailů již zapomněl, kdy pravdivá výpověď je ta, kterou podal na policii v přípravném řízení. Oproti tvrzení v přípravném řízení nicméně znovu opakoval, že z místa od auta odešel pouze jeden z mužů, druhý pouze vystoupil, konkrétně u auta zůstal obžalovaný R., odešel R.. Pokud jde o komunikaci, domlouvání ceny, uvedl, že hovořili oba obžalovaní. V autě oba telefonovali.
14. Pokud jde o zhodnocení výpovědí obžalovaných ve srovnání s výpovědí svědka - řidiče vozidla taxislužby, je dle soudu třeba jednoznačně dovodit, že způsobem se podkladem pro skutková zjištění je výpověď řidiče, kterou soud hodnotí jakožto hodnověrnou. Je zřejmé, že řidič taxislužby nijak nesouvisel s událostí, která je především zaznamenána v rámci protokolu celní správy, s obžalovanými se neznal, kdy v tomto směru on sám vypovídá, toto potvrzuje také obžalovaný R.. Byť obžalovaný R. uvádí, že s ohledem na chování řidiče a spoluobžalovaného R. měl za to, že s řidičem se znají, nelze přehlédnout, že obžalovaný R. popisuje samotné zkontaktování se s řidičem odlišným způsobem od výpovědi řidiče i obžalovaného R., kdy tvrdí, že vozidlo přijelo již před dům, kde R. bydlel, oproti tomu svědek a obžalovaný R. uvádějí shodně, že vyjeli z hlavního nádraží. Rovněž z listinných důkazů, které byly rozvedeny shora a které dokumentují zásah celních úředníků i následně policistů, je zřejmé, že obžalovaní se nepokoušeli o žádný kontakt s řidičem, nebyli schopni se řádně domluvit, vystupovali v podstatě proti sobě. Řidič tvrdí, že nerozuměl jazyku, kterým obžalovaní hovoří. Zásadní je ale především popis chování obžalovaných v průběhu kontroly, ať už ze strany celníků či ze strany policie, kdy pokud oba obžalovaní tvrdí, že s obstaráním ani se snahou převézt marihuanu nemají nic společného, že o tom nevěděli, řidič v zásadě v souladu se svědkem N. a také v souladu s obsahem zmíněných dokumentů neuvádí žádné skutečnosti, ze kterých by snad bylo zřejmé, že ať už v průběhu příslušné kontroly či kdykoli

předtím, kdy se vůbec zavazadla objevila v automobilu, by se kdokoli z obžalovaných choval tak, že by se dalo hovořit o reakci na nepředvídanou situaci, že by vykazoval překvapení, nesouhlas s tím, co se konkrétně děje. Naopak nic takového z výpovědi N. ani řidiče taxíku zjištěno nebylo. Za zásadní pak soud také považuje tvrzení řidiče taxislužby, že jednal s oběma muži v souvislosti se zakázkou, v rámci které je měl odvézt do České republiky a zpět, obžalovaný R. byl tím, kdo mu ukázal adresu na území České republiky, kterou si přepsal do své navigace, což je v souladu se zjištěním z protokolu o ohledání tohoto přístroje, dále řidič popisoval, že v průběhu kontaktu s dalšími osobami, od nichž měla být zavazadla přinesena či dodané zavazadlo naplněno, s těmito osobami mimo auto komunikoval R., když R. zůstal v autě. Řidič ale rozhodně neuváděl nic v tom smyslu, že by někdo z obžalovaných byl ve vztahu jakési podřízenosti vůči druhému, že by byl nějakým způsobem nucen k tomu, aby se v autě nacházel a někam jel, že by vykazoval znaky nesouhlasu, překvapení, nesrozumění s nastalou situací. Naopak lze jednání obou obžalovaných v průběhu cesty tak, jak je popsal řidič, vyhodnotit jako jednoznačné srozumění s účelem, průběhem a cílem cesty dle jejich očekávání. Aktivnímu přístupu obou obžalovaných v průběhu cesty do České republiky a zpět nasvědčují informace vyplývající z šetření v souvislosti s odběrem stěrů z rukou obžalovaných, kdy v obou případech byla zaznamenána pozitivní reakce na cannabis, je tedy zřejmé, že oba obžalovaní byli ve styku s uvedenou látkou. Tato skutečnost odpovídá popisu události ze strany svědka – řidiče vozidla taxi, který uváděl, že obě osoby se podílely na nakládání zavazadel do zavazadlového prostoru auta.

15. Nebylo nijak rozklíčováno, jakým konkrétním způsobem se kdo z obžalovaných podílel například na domluvě celého obchodu, na finančním zajištění celé transakce, na případné navazující realizaci dalšího zpracování takto převezené marihuany, nicméně případná zjištění v tomto směru nemají žádný vliv na jednoznačné a skutkové zjištění ve vztahu k události, která je zachycena v policejních a celních protokolech a úředních záznamech, kdy bylo zjištěno, že to byli právě obžalovaní, kdo se pokusil převézt shora rozvedené množství marihuany s konkrétním obsahem účinné látky THC přes hranice z České republiky do Rakouska. S odkazem na shora rozvedené dokazování má soud za to, že je naprosto vyloučeno, aby některý z obžalovaných byl osobou, která neměla žádnou informaci o účelu cesty, o tom, co konkrétně se na území České republiky bude dělat - tj. nákup či jiné obstarání marihuany, kam se odveze. Ze svědecké výpovědi řidiče taxislužby je zřejmé, že celá akce probíhala hladce, nedošlo k žádným změnám, dohadování, k nečekanému přerušení jízdy, které by pasažéři nějakým způsobem řešili, které by je překvapily či rozrušily, k nevyjasněným událostem, kdy by byla potřeba, aby se obžalovaní mezi sebou jakýmkoli způsobem dohadovali, naopak řidič taxislužby popisoval události jako plynulou akci, kdy oběma pasažérům bylo zjevně zřejmé, jaký je jejich úkol, co konkrétně se bude dít a jakým způsobem. Stejně tak v okamžiku celní a následně policejní kontroly neregistroval řidič taxislužby ani svědek N. žádné jednání, které by snad na první dojem nasvědčovalo tomu, že někdo z obžalovaných je osobou, která se na místě ocitla náhodou.
16. Soud se na tomto místě dále vyjadřuje k vlastním výpovědím obžalovaných, které v obou případech považuje za nevěrohodné, účelové a podané tak, aby usvědčovaly druhého z obžalovaných a naopak vyvinily osobu, která vypovídá. Výpověď obžalovaného R. obsahuje celou řadu nelogických tvrzení, kdy uvádí, že byl žádán spoluobžalovaným, aby s ním jel do České republiky, na což přistoupil, přestože neměl doklady, stejně tak obžalovaný R. v zásadě tvrdí totéž - byl žádán R., aby ho doprovodil na výlet. Oba uvádějí, že měli navštívit nějaké známé osoby, obžalovaný R. dokonce tvrdí, že měl zájem o prohlídku České republiky, zajímavých míst, neboť nikdy mimo Rakousko nevyjel, na druhé straně je zřejmé, že k vyjížďce došlo ve večerních hodinách v zimním měsíci, kdy již byla tma, nebylo tedy pravděpodobné, že (pokud měl výlet trvat pouze krátkou dobu, jak bylo od počátku avizováno) by snad stihli si cokoli v České republice prohlédnout či v tomto smyslu podniknout. Pokud by se nejednalo o jednoznačně avizovaný nákup marihuany a její převoz na území Rakouska, není jasné, z jakých důvodů by tedy byl kdokoli z obžalovaných ochoten

podniknout výlet tohoto charakteru v této denní době v malé vzdálenosti od státních hranic na krátkou dobu. Stejně tak oba obžalovaní, kteří tvrdili, že s marihuanou neměli nic společného, neuvádějí žádné logické vysvětlení, proč žádným způsobem nereagovali na to, co se tedy vlastně v průběhu vyjížděky dělo, když do auta byla vložena zavazadla s obsahem vydávajícím typický zápach marihuany. S ohledem na obsah příslušných zpráv získaných v rámci právní pomoci z Rakouské strany, podle nichž byli oba obžalovaní v minulosti v kontaktu s touto omamnou látkou, měli s ní zkušenosti, znali ji, nutně tedy museli drogu zaznamenat. Zkušenosti s touto omamnou látkou podporuje také obsah dokumentace zajištěné v souvislosti se znaleckým zkoumáním mobilního telefonu, který vydal obžalovaný R., což vyplývá jednak ze znaleckého posudku z oboru elektronika a kybernetika, odvětví elektronika a výpočetní technika, vypracovaného znalcem Ing. Jířím Kovářem, zejména pak z příslušného vyhodnocení zajištěných dat a souborů a z přílohové fotodokumentace.

17. Soud doplňuje, že ve věci byli na základě návrhu obhajoby vyslechnuti další tři svědci, a to osoby, s nimiž se obžalovaní setkali ve výkonu vazby, šlo o M.Ch., P.Z. a P.H.. Dokazování bylo doplněno také listinami, konkrétně dopisy, které měli napsat H. a Ch..
18. P.H. jako svědek uvedl, že s obžalovaným R. se potkal letmo venku asi ve dvou případech v létě 2018 u P.Z., kterého zná od dětství. Přítomen byl rovněž A.G. z Hodonína, který nyní vykonává trest v Rakousku, a další osoba - robustnější Arab. S R. a jeho společníkem mluvil Z. anglicky. K R. a jeho společníkovi svědkovi tehdy Z. nicméně nic neřekl. Svědek dále uvedl, že ve vazbě mu R., který hovoří lámanou češtinou a pokud chce, domluví se, sdělil, že byl nakoupit trávu a že ho chytili. Nabídl svědkovi částku 5 tisíc euro, pokud dosvědčí, že R. zná a věděl o tom, že R. se na místě nacházel pouze jako nastrčená osoba, na kterou se měla záležitost svést. Dále svědek uvedl, že R. mu o R. řekl pouze to, že R. R. v Rakousku pomáhal.
19. Výpověď svědka H. byla doplněna dopisem, který byl adresován obhájce obžalovaného R. a v němž se uvádí, že jde o reakci na dopis obhájce ohledně R., kdy v dopise H. tvrdí, že jeho známý A. se mu svěřil s tím, že vše chce svést na R..
20. Svědek P.Z. uvedl, že zná obžalovaného R. z doby před pobytem ve vězení, navštívil ho asi ve třech nebo čtyřech případech ve společnosti A.G., který je jedním z narkomanů z Hodonína, na ubytovně, kde tehdy bydleli, v jednom případě v doprovodu ještě další osoby. A.G. měl v té době skupinku, s níž jezdil po okolí, kradli marihuanu, kterou přeprodovali dál. G. dodával marihuanu R.. Svědka Z. navštívili proto, že R. měl zájem koupit pervitin, nicméně svědek mu přeprodal pervitin pouze pro vlastní potřebu do hmotnosti zhruba gramu. Pokud jde o pobyt ve věznici, R. se s ním chtěl trochu bavit v posilovně, nicméně svědek Z. neměl zájem, o věci, v níž figuruje R. a R., se nic nedozvěděl. Doplnil, že R. česky hovoří jen trochu, spíše rusky a anglicky.
21. Dále svědek vypověděl, že pokud jde o obžalovaného R., s ním byl po dobu zhruba tří měsíců umístěn na cele, svědek nicméně požádal o přemístění, protože spolu nevycházel, docházelo mezi nimi ke konfliktům. S R. se dorozumíval strašně těžko, R. vůbec nemluví česky, nehovoří ani žádným z jazyků, který je schopen používat svědek. Od R. věděl, že sedí za to, že ho chytili s 11 kg trávy, když se vraceli do Rakouska, tvrdil, že s tou záležitostí nemá nic společného.
22. Svědek doplnil, že mu nikdo z obžalovaných nic nenabízel za to, že bude ve věci nějakým způsobem vypovídat. Doplnil, že postupem času zjistil, že R. s R. se znají, R. většinou na R. při různých příležitostech pořádal něco v jejich jazyce, R. z toho byl nešťastný.
23. Svědek M.Ch. uvedl, že s obžalovaným R. trávil asi tři měsíce na cele, obžalovaného R. nezná. Pokud jde o R., uvedl, že si nepamatuje, jak se dorozumívali a o čem se bavili, pouze uvedl, že R.

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

uměl něco málo česky. Od R. věděl, že pašovali trávu, jeli spolu s R., chytili je, na detaily si svědek už nevzpomněl a doplnil, že neví, jak to mezi sebou mají nebo měli. Uvedl, že si myslí, že „v tom ten R. nebyl“, protože spolu nevycházeli. To dovodil z toho, že když někam šli a míjeli se, tak na sebe navzájem nadávali, obsah nadávek nicméně neznal, hovořili ve svém jazyce. Doplnil, že napsal dopis, a to z toho důvodu, že měl za to, že obžalovaný R. „to chtěl hodit“ na pana R.. Posléze byl navštíven vyšetřovateli z Břeclavi, s nimi sepsal další svědectví, nicméně vzhledem k tomu, že nedostal žádnou kopii záznamu své výpovědi, už si nepamatuje, co tam napsal a co řekl. Nezná žádné podrobnosti. Doplnil pouze, že mu A. řekl, že mělo jít asi o 10 – 15 kg marihuany. Nevěděl, kdo marihuanu platil, nevěděl také nic o tom, že by snad R. vozil trávu i v jiných případech.

24. Doplnil, že s R. měli fyzický konflikt, kdy měl za to, že ho R. chce napadnout, R. uhodil tak, že se mu vychýlila čelist, za útok byl odsouzen. K dotazu doplnil, že zmíněný dopis napsal právě po tomto fyzickém konfliktu. K sepsání dopisu nebyl nikým nijak ponoukán, nucen, nebyl o to žádán.
25. Tato svědecká výpověď byla doplněna listinou, a to přípisem nazvaným Svědectví, v rámci které M.Ch., což potvrdil následně u hlavního líčení, uvedl, že mu na pokoji R. vyprávěl o svém případě, který se týká i obžalovaného R., s tím, že mu měl R. sdělit, že R. je nevinný a o ničem nevěděl. R. si půjčoval peníze od R. a svědkovi říkal, že byl koupit do Česka 15 kg marihuany, kdy R. R. vysadil někde ve městě a on sám jel někde pro trávu, kdy nechtěl, aby o tom R. věděl.
26. Pokud jde o zhodnocení uvedených svědeckých výpovědí ve spojení s provedenými dopisy spoluvězně obžalovaných R. a R., soud má za to, že nemají a nemohou mít vliv na skutková zjištění, na základě žádné z uvedených výpovědí nelze dospět k závěru o tom, že ať už obžalovaný R. či R. neměli povědomí o účelu cesty do České republiky. Pokud jde o M.Ch., jeví se jako zcela nehodnověrný. Nebyl schopen u hlavního líčení uvést, co konkrétně napsal do dopisu, kterým chtěl sdělit nějaké informace orgánům činným v trestním řízení, odkazoval na to, že si to již nevzpomíná a že proto, že nemá k dispozici kopii své sepsané výpovědi, nedokáže říci, o čem s R. hovořil a co o dané věci ví. Současně připustil, že projevil zájem vypovídat o tom, že má údajně od R. informaci o tom, že R. o věci nevěděl, až poté, co měl s R. vážný fyzický konflikt, kdy za účast v tomto konfliktu byl dokonce odsouzen. Nelze přehlédnout, že informace, které měl údajně mít od obžalovaného R. a které popsal v dopise, neodpovídají tomu, jak situaci popisovali nejen oba obžalovaní, ale ani taxikář, který je vezl. Rozhodně z dokazování nevyplývá, že by byl R. v průběhu cesty vysazen někde „ve městě“, aby nezjistil, že obžalovaný R. jede pro drogu. Svědek Ch. nedokázal přesvědčivě osvětlit, z jakého důvodu vůbec přistoupil k tomu, že se rozhodl zmíněný dopis napsat, co ho k tomu vedlo, kdy o jeho skutečných pohnutkách či cílech je možné pouze spekulovat. Soud neuvěřil tvrzení svědka Ch., že měl hodnověrné informace od R. o tom, že R. o nákupu a následném převozu drog nevěděl. Informace podané v rámci svědecké výpovědi i v podstatě v rámci předloženého dopisu svědkem M. Ch. tak soud považuje za nehodnověrné, smyšlené a nezpůsobilé být podkladem pro jednoznačná skutková zjištění.
27. Pokud jde o výpověď P.H. a P.Z., tito svědci vypovídají shodně o dřívějších kontaktech s obžalovaným R., kdy H. tvrdí, že R. u Z. viděl, navštívil ho společně s A.G., ve stejném smyslu vypovídá také P.Z., kdy se konkrétněji vyjadřuje k účelu návštěvy R.. H. tvrdí, že byl R. žádán, aby svědčil v tom smyslu, že měl informace o tom, že R. o nákupu a snaze převézt marihuanu přes hranice nevěděl, že vše má na svědomí jeho komplic R. s tím, že R. měl být jakousi nastrčenou osobou. Jeho tvrzení o snaze R. ovlivnit konkrétní skutková zjištění tím, že navede svědka k nepravdivému tvrzení, resp. k výpovědi o věcech, o kterých nebyl informován z objektivních zdrojů, není možné žádným způsobem vyvrátit, současně je ale ani nic nepotvrzuje. Z jeho svědecké výpovědi současně ale nevyplývá nic, co by mělo vést k závěru, že obžalovaný R. s událostí nemá nic společného a o tom, že cílem cesty je obstarání a následné převezení marihuany, nic nevěděl. Stejný závěr lze učinit také ve vztahu k výpovědi P.Z., kdy je v zásadě zřejmé, že Z.

nemá žádnou konkrétní informaci o projednávané věci, pouze uvedl, že R. mu tvrdil, že se záležitostí nemá nic společného, nicméně jedná se pouze o tvrzení obžalovaného ve shodě s jeho obhajobou u hlavního líčení. Informace, které uvedl svědek Z. v rámci svědecké výpovědi, tak nemají vliv na skutková zjištění.

28. Soud tak uzavírá, že výpovědi spoluvězňů obžalovaných nevněsly nic nového do konkrétních skutkových zjištění, která byla učiněna na základě vyhodnocení výpovědí obžalovaných ve srovnání s výpovědí svědka - řidiče taxislužby, zejména pak po srovnání s informacemi, které zcela jednoznačně vyplývají z provedených listin, resp. z výpovědi N., soud má tedy za to, že z provedeného dokazování naprosto jednoznačně vyplývá jediná verze události, jíž se soud zabývá, kdy je nezpochybnitelné, že k ní došlo tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku.
29. Soud má tedy za jednoznačně prokázáno, že se oba obžalovaní dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v neoprávněném vývozu omamné látky ve velkém rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Z dokazování vyplývá, že oba obžalovaní se vědomě účastnili cesty, v rámci které pořídili blíže nezjištěným způsobem omamnou látku - konopí, a to v množství, jež bylo jednoznačně objektivizováno s odkazem na příslušné úřední záznamy a odborná vyjádření, kdy uvedená látka obsahovala 1 465,83 gramů účinné látky THC, kdy se s odkazem na příslušné právní předpisy jedná ve vztahu ke konopí o omamnou látku uvedenou v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, zařazenou do seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, účinná látka delta-9-THC je pak psychotropní látkou uvedenou v příloze č. 4 k nařízení vlády o seznamech návykových látek, zařazenou do seznamu I dle Úmluvy o psychotropních látkách. Nelze pochybovat o tom, že obžalovaní o tom, co konkrétně pořizují a co vezou ve směru do Rakouska, věděli, měli z minulosti zkušenosti s touto látkou. Pokud jde o její množství, zde při konkrétní právní kvalifikaci jednání obžalovaných soud vycházel ze stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu č. Tpjn 301/2013, podle kterého ve vztahu k omamné látce konopí je za množství větší než malé považováno více než 10 gramů sušiny, přičemž pokud jde o větší, značný či velký rozsah, užívají se desetinásobky prvotně stanovené hmotnosti, ve vztahu k velkému rozsahu se tedy jedná o 10 kg rostlinné hmoty. V tomto konkrétním případě z dokazování vyplývá, že obžalovaní se takto pokusili převést celkem 11,241 kg rostlinné hmoty. Pokud jde o účinnou látku, tedy delta-9-THC, s odkazem na zmíněné stanovisko je za množství větší než malé považován 1 gram této účinné látky, s odkazem na naznačený princip je pak velkým rozsahem 1 kg účinné látky, kdy v tomto konkrétním případě šlo o 1 465,83 gramů delta-9-THC. Nepochybně je tedy zřejmé, že obžalovaní spáchali své jednání ve vztahu k omamné látce ve velkém rozsahu.
30. Je pak namístě dovodit, že takto se dopustili po stránce subjektivní i objektivní zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákoníku, a to ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud jde o subjektivní stránku, soud má za to, že oba obžalovaní jednali v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když chtěli způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit či ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, zde zájem na kontrole jakéhokoli nakládání s omamnými, psychotropními látkami a jedy. Uvedený zájem se vztahuje mimo jiné také na kontrolu nakládání s látkami tohoto typu v souvislosti s překračováním státních hranic. Oba obžalovaní jednali v této věci aktivně, konstruktivně, ve vzájemné shodě, což je patrné ze způsobu jejich jednání tak, jak bylo prokázáno, kdy zajistili blíže nezjištěným způsobem a za blíže nezjištěných okolností a podmínek opatření marihuany ve shora rozvedeném rozsahu, za účelem převozu této látky zajistili vozidlo taxislužby, prostřednictvím kterého hodlali látku vyvézt z České republiky do Rakouska. Přímý úmysl vyplývá z okolností, za jakých tak činili (jednorázové zajištění vozidla taxislužby, večerní doba, informace v navigaci), kdy s ohledem na místo, kde byli zastaveni

příslušníky celní správy, kdy se jednalo v podstatě o bývalý hraniční přechod do Rakouska, nelze pochybovat o tom, kam konkrétně mířili, přičemž nepřipadá v úvahu žádný jiný směr cesty než překročení státní hranice ve směru do Rakouské republiky.

31. Soud doplňuje, že nebylo zjištěno nic, z čehož by snad mohl dovodit, že by obžalovaní disponovali jakýmkoli oprávněným pro nakládání s omamnými a psychotropními látkami či jiným obdobným oprávněním, na základě kterého by mohli uvedenou látku vyvážet z území českého státu. Obžalovaní nic takového ani netvrdili a soud se touto možností v podstatě ani neměl důvod zabývat.
32. Soud na tomto místě doplňuje, že obhajoba navrhovala provést další důkazy, konkrétně vyslechnout V. B. a B. K., kdy se jednalo o spoluvězně obžalovaných. Ve vztahu k tomuto důkaznímu návrhu soud rozhodl ve smyslu § 216 odst. 1 trestního řádu tak, že důkazy se provádět nebudou, neboť má za to, že jsou nadbytečné. Je zřejmé, a to s ohledem na provedené dokazování, že uvedené osoby se neúčastnily ani nemohly účastnit aktivit, ve kterých je nyní spatřován trestný čin, s odkazem na jejich jména tito spoluvězni nebyli a nemohli být osobami, s nimiž se kupříkladu setkali obžalovaní při své cestě dne 13. 2. 2019 na území České republiky, kdy nic takového ani obžalovaní netvrdí. Není přitom zřejmé, k čemu konkrétnímu by se mohli ve vztahu k této věci vyjádřit, obhajoba to ani neuvádí, kdy vzhledem k tomu, že se jedná o vazebně stíhané obžalované, kdy je třeba věc vyřizovat s maximálním urychlením, nelze postupovat v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti trestního řízení. Není sebemenší předpoklad, že by z výpovědí těchto svědků bylo možné zjistit jakékoli informace, které by mohly mít vliv na skutková zjištění.
33. Obhajoba dále navrhovala doplnit dokazování analýzou dat zaměřenou na vyhledávání programu Snipe s mobilního telefonu iPhone obžalovaného R.. V průběhu trestního řízení obžalovaný R. tvrdil, že R. by měl mít v mobilním telefonu nahrány určité sekvence, které by mohly sloužit k důkazu a které by ho vyvinuly ve vztahu k jednání, jež je mu kladeno za vinu. Soud na tomto místě uvádí, že s odkazem na zmíněný znalecký posudek Ing. Jiřího Kováře a navazující dokumenty bylo zjištěno, že nebyl umožněn přístup do uvedeného mobilního telefonu, znalec nebyl schopen za těchto okolností příslušná data získat. Soud má nicméně za to, že po provedeném dokazování o účasti obžalovaného R. na shora rozvedeném jednání nejsou sebemenší pochybnosti, a to jak ve vztahu ke stránce objektivní, tak ve vztahu ke stránce subjektivní. Jeho aktivní účast, přímá komunikace s řidičem taxislužby, nakládání se zavazadly, v nichž se nacházela marihuana, jednoznačně vyplývají z provedeného dokazování a za těchto okolností si není možné představit, že by zhlédnutím videa, které mělo v určité fázi zachytit jednání obžalovaného od okamžiku nastoupení do taxi, mohlo dojít ke změně ve vztahu ke skutkovým zjištěním, resp. k změně v náhledu na vlastní účast obžalovaného na shora rozvedeném jednání. Za uvedených okolností soud i ve vztahu k tomuto důkaznímu návrhu rozhodl ve smyslu § 216 odst. 1 trestního řádu tak, že důkaz proveden nebude.
34. Při úvaze o druhu a výši trestu soud zohlednil všechna kritéria specifikovaná v § 39 trestního zákoníku.
35. Pokud jde o obžalovaného R., bylo zjištěno, že je občanem XXXXX, je svobodný, kdy žádné další zásadní okolnosti k jeho osobním poměrům se nepodařilo zjistit. Obžalovaný nemá žádný záznam v rejstříku trestů na území České republiky, dle zjištění Policie ČR, oddělení zahraničních vztahů Mikulov - Drasenhofen, má v Rakousku přiznaný azyl, v rakouském rejstříku trestů nemá záznam. V roce 2015 bylo na území Rakouska řešeno oznámení pro vícero ublížení na zdraví a v jednom případě pro nebezpečné vyhrožování, později pak pro krádeže ve Vídni. V roce 2018 bylo řešeno oznámení kvůli získávání a konzumu návykových prostředků, a to ve čtyřech případech, nicméně vždy se jednalo o konopnou trávu nikoliv v množství přesahujícím množství hraniční.

36. Pokud jde o obžalovaného R., jedná se taktéž o státního příslušníka XXXXX, svobodného, kdy žádné další detaily o jeho osobě či osobních poměrech nebyly zjištěny. Ani obžalovaný R. nemá žádný záznam v rejstříku trestů v ČR ani v rakouském rejstříku trestů. Jedná se o žadatele o azyl v Rakousku, žádost byla zamítnuta, kdy obžalovaný se proti zamítnutí odvolal a řízení o udělení azylu dosud není ukončeno. Na území Rakouska s ním byla řešena oznámení pro krádež, ublížení na zdraví a poškození věci, v roce 2018 pak ve dvou případech oznámení podle příslušných ustanovení o omamných prostředcích, kdy byl přistižen v bytě s tabletami MDMA a konopnou trávou, rovněž bylo řešeno oznámení pro „tvrdošijné sledování“.
37. Podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku byli oba obžalovaní ohroženi trestem odnětí svobody v rozpětí od 8 do 12 let. Při ukládání trestu soud přihlédl zejména ke skutečnosti, že se trestného činu dopustili pouze ve stadiu pokusu, dále zohlednil skutečnost, že nebylo zjištěno, že by se obžalovaní na území České republiky dopustili v minulosti jakéhokoli trestného činu či jiného protiprávního jednání. Pokud jde o jejich případné chování v rozporu s právním řádem Rakouska, kde dlouhodobě pobývají, jednání, pro které byli šetřeni, s ohledem na shora rozvedené listiny a zprávy nedosáhlo takové závažnosti, aby pro ně byli trestně stíháni a případně odsouzeni. Při ukládání trestu soud zohlednil také skutečnost, že rostlinná hmota, kterou se obžalovaní pokusili převézt na území Rakouska, mírně převýšila hmotnost 10 kg, tedy limit rozhodný pro použití konkrétní právní kvalifikace. Jako přitěžující okolnost soud hodnotí skutečnost, že se obžalovaní dopustili shora rozvedeného jednání ve spolupachatelství, kdy tento fakt obecně zvyšuje možnost hladkého průběhu jednání, ve kterém je třeba spatřovat trestný čin, vyžaduje určitou míru kooperace, koordinace a obecně spolupráce. Za uvedených okolností má soud za to, že je namístě uložit obžalovaným trest mírně přesahující spodní hranici zákonného rozpětí, konkrétně tedy v trvání 8 let a 10 měsíců, kdy s ohledem na výši trestu podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byli obžalovaní zařazeni do věznice s ostrahou. Soud má za to, že nebylo namístě rozlišit případným rozdílem v uložených trestech jednotlivé obžalované, neboť nebylo zjištěno, že by se jejich podíl na trestné činnosti, kterou se soud nyní zabývá, jakkoli významně lišil. Nebylo zjištěno, že by snad někdo z nich se jakýmkoli způsobem výrazněji na trestné činnosti podílel oproti druhému. Soud současně uložil obžalovaným trest vyhoštění dle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku, když vycházel z rozpětí od 1 do 10 let, kdy má za to, že s ohledem na závažnost trestného činu, jehož se obžalovaní na našem území dopustili, jeví se přiměřenou výměra 8 let. Trest byl uložen za splnění veškerých podmínek uvedených v § 80 odst. 1 trestního zákoníku, kdy je ukládán pachatelům, kteří nejsou občany České republiky, soud doplňuje, že obžalovaní nemají k České republice ani k žádnému z jejich obyvatel žádný bližší vztah, přesto na území České republiky páchali poměrně závažnou trestnou činnost. Uložení tohoto trestu v relativně vysoké výměře dle názoru soudu vyžaduje bezpečnost lidí na našem území a obecně také zájem na eliminaci páchání trestné činnosti s drogovým kontextem na našem území. Uložení trestu nebrání žádná okolnost specifikovaná v § 80 odst. 3 trestního zákoníku.
38. Dále byl obžalovaným uložen trest propadnutí věci dle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a to ve vztahu k mobilním telefonům, které vydali v průběhu šetření události, konkrétně obžalovanému R. mobilní telefon iPhone včetně plastového průhledného pouzdra, obžalovanému R. mobilní telefon se zadním krytem s nápisem Mercedes Benz AMG a mobilní telefon značky Samsung Duos. Bylo zjištěno, že uvedené mobilní telefony používali k páchání trestné činnosti, konkrétně k dorozumívání se s osobami, na něž byli napojeni a prostřednictvím kterých s největší pravděpodobností získali omamné látky, které chtěli vyvézt do Rakouska. Uvedený trest byl tedy uložen podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve vztahu k nástrojům trestné činnosti.
39. V průběhu přípravného řízení byla zajištěna rostlinná hmota, kterou se snažili obžalovaní převézt do Rakouska, nicméně ve vztahu k ní nebylo možné uložit trest propadnutí věci, neboť nebylo

jednoznačně prokázáno, kdo je vlastníkem uvedené rostlinné hmoty, když podle § 70 odst. 3 trestního zákoníku lze trest propadnutí věci uložit pouze ve vztahu k věci náležející pachateli, přičemž s odkazem na konstantní judikaturu nelze bez dalšího vytvářet konstrukci, že se jedná o věc v podílovém spoluvlastnictví. Současně je však zřejmé, že zmíněná rostlinná hmota - konopí, která je omamnou látkou s odkazem na shora rozvedené úvahy, nemůže být obžalovaným vrácena, nemůže být vydána ani jiné osobě, neboť bez dalšího není povoleno s omamnou látkou volně nakládat, kdy není pochyb, že obecně ohrožuje bezpečnost lidí, případně hrozí nebezpečí, že bude sloužit ke spáchání zločinu s drogovým podtextem. Soud tedy postupem podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku rozhodl o jejím zabrání.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 25. srpna 2020

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu